

Skarżąca stwierdza ponadto, w odniesieniu do wagi naruszenia, że w porównaniu z innymi spółkami biorącymi udział w naruszeniu, Komisja nałożyła kwotę podstawową grzywny, która jest zbyt wysoka w stosunku do udziału skarżącej w rynku.

Na poparcie swej skargi spółka stwierdza dodatkowo, że zastosowana przez Komisję metoda obliczania prowadząca do ustalenia grzywny była nieprawidłowa oraz, że należało zastosować inną metodę, uwzględniającą fakt, iż naruszenie skarżącej składało się z trzech odrębnych okresów, ponieważ skarżąca była własnością trzech różnych podmiotów (St. Gobain, FLS oraz Trioplast Industrier) w czasie popełnienia naruszenia. Zdaniem skarżącej, metoda zastosowana przez Komisję prowadzi do tego, że FLS i Trioplast Industrier odpowiadają solidarnie w stopniu przewyższającym całkowitą kwotę grzywny nałożonej na skarżącą oraz do tego, że w rzeczywistości FLS i Trioplast Industrier odpowiadają solidarnie również za okres, w którym żadna z tych spółek nie była właścicielem skarżącej.

Następnie skarżąca podnosi, że Komisja powinna była uwzględnić fakt wystąpienia okoliczności łagodzących w odniesieniu do naruszenia popełnionego przez skarżącą, ponieważ skarżąca brała niewielki i bierny udział w naruszeniu. Ponadto, zdaniem skarżącej, Komisja nie uwzględniła zasady 10 % obrotu wynikającej z rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ i powinna była zastosować względem skarżącej większą obniżkę niż zastosowała w zaskarżonej decyzji.

Skarżąca twierdzi wreszcie, że Komisja nie zastosowała zasady pewności prawnej i proporcjonalności.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, 4.1.2003, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2006 r. — Justerini & Brooks Limited przeciwko OHIM

(Sprawa T-32/06)

(2006/C 96/29)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Justerini & Brooks Limited (Londyn, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciel: B. Cordery, solicitor]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Eli Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 listopada 2005 r. (sprawa R 36/2005-2) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu nr B 605 461, doręczonej w dniu 30 listopada 2005 r.,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „J&B” dla towarów i usług z klas 14, 18, 21, 25, 33 i 43 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 2 696 383)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Elia Canelo Gutierrez

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowy graficzny znak towarowy „JOB” dla towarów z klasy 33 (rejestracja nr 275 247)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów w celu dalszego postępowania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 2 ppkt iii) oraz art. 73 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94, jak również wymogów formalnych przewidzianych w licznych zasadach rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2006 r. — Bundesverband deutscher Banken przeciwko Komisji

(Sprawa: T-36/06)

(2006/C 96/30)

Język postępowania: Niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bundesverband deutsche Banken e.V. Berlin (Niemcy) (przedstawiciele: H.-J. Niemeyer i K.-S. Scholz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 6 września 2005 r. [C(2005)3232 wersja ostateczna] w sprawie N 248/04 — Landesbank Hessen-Thüringen;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C (2005)3232 wersja ostateczna z dnia 6 września 2005 r., w której Komisja stwierdziła, że zgłoszone jej wniesienie majątku odrębnego Hessischer Investitionsfonds (Heskiego Funduszu Inwestycyjnego), jako wkładu cichego wspólnika do Landesbank Hessen-Thüringen („Helaba”), nie stanowi pomocy państwa.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca uważa, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia ciążący na niej na podstawie art. 253 WE.

Po drugie, skarżąca uzasadnia swoją skargę podnosząc, że strona pozwana, potwierdzając, iż uzgodnione wynagrodzenie z tytułu wniesienia wkładu do Helaba jest odpowiednie, naruszyła zasadę inwestora prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej, a zatem także art. 87 ust. 1 WE.

W dalszej kolejności skarżąca podnosi, że Komisja dokonała błędnego odliczenia kosztów refinansowania z tytułu braku płynności wniesienia wkładu do Helaba. Skarżąca twierdzi, że z tego powodu Komisja naruszyła zasadę inwestora prywatnego w warunkach gospodarki rynkowej, a co za tym idzie, także art. 87 ust. 1 WE.

Na koniec skarżąca podnosi, że naruszono przysługujące jej prawo do przedstawienia swego stanowiska, ponieważ Komisja nie wszczęła formalnej procedury dochodzenia w sprawie wniesienia kapitału do Helaba, na podstawie art. 88 ust. 2 WE i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2006 r. — MEGGLE przeciwko OHIM

(Sprawa T-37/06)

(2006/C 96/31)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MEGGLE Aktiengesellschaft (Wasserburg nad rzeką Inn, Niemcy) [Przedstawiciel: T. Raab, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clover Corporation Limited (North Sydney, Australia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2005 r. i decyzji działu znaków towarowych Wydziału Sprzeciwów Urzędu z dnia 30 września 2004 r.,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Cover Corporation Limited

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „HiQ z liściem koniczyny” dla towarów z klas 5, 29 i 30 (zgłoszenie nr 2 171 114)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki graficzny znak towarowy „Liść koniczyny” dla towarów z klas 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 i 33 (nr 980 458) oraz niemiecki graficzny znak towarowy „Liść koniczyny” dla towarów z klas 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33 (nr 396 52 600)